

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Amor Deiparæ Virginis Mariæ; Petri Antonii Spinelli
Neapol. Societ. Iesv**

**Spinelli, Pietro Antonio
Coloniæ Agrippinæ, 1620**

De secundo, quod est ab hostibus inuisibilibus, & visibilibus tutari, nu. 25.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60948](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60948)

Mulieres mulieribus, quæ eiusmodi consilijs ab ea
quadam traditis obtemperantes, ab infestissimo
per saluta dæmone sunt liberatæ.
tionem an

gelicam à Cùm verò ex vrbe patriam repeteres,
damone domesticorū quendam è curru lapsum,
liberata. ac rotis incurrentibus in costis vsque
 adeò attritum, vt ægrè animam duceret,

Salutatio- sanctissima Virgo Catharina salutatione
ne angeli- Angelica suo more recitata, & quassato
ca agrotus hominis latere leuiter contrectato, in-
sanatur. columitati adeò restituit, vt eodem die
 quolibet lætus discurreret. hæc in eius
 vita cap. 17.

De secundo beneficiorum genere
 quod est ab hostibus inuisi-
 bilibus, & visibilibus
 tutari.

COMPLURES AB INVISIBILIUM
 & VISIBILIVM HOSTIVM IMPVGNATIONE
 DEIPARAE INVOCATIONE
 LIBERATI.

I. 25 *Adolescēs* A Dolescens quidam spiritu forni-
salutatio cationis vehemēter impugnatus,
ne angeli- cūm Eremitæ cuiusdam consilio in ho-
ca à spiri- norem Deiparæ, quotidie in templo sa-
tu forni- lutationem angelicam centies recitaret,
 adiunctis totidem venijs, post aliquod
 tempus

tempus à Deipara ab ea tentatione liberatus, ad cœlestes nuptias euocatur. Casarius lib. 7. cap. 33.

*cationis
liberatur.
Casarius.
II.*

Quomodo etiam Deipara à sancta Iustina virgine, & martyre inuocata, eodem fornicationis spiritu acriter impugnatam liberarit, suprâ cap. 24. ex Nazianzeno retulimus.

Cap. 24.

B. Henricus Suso Ordinis Prædicatorum qui annū Dñi circiter 1350. claruit, cum Satanâ nigro vultu, & igneis oculis arcum manu vibrantē acriter increpasse, q̄ quendam fratrem ignea sagitta contorta penè mortuū deiecisset: cumq̄ ipsum eadem sibi ferociter minantē, ac nouum in separantē iaculum conspexisset, Deiparæ opem implorauit illis verbis: *Nos cum prole pia benedicat Virgo Maria: quibus pronuntiatis hostis infestissimus protinùs abscessit. hæc apud Ferdinandum Castillium part. 2. Chron. S. Domin. lib. 2. cap. 18.*

*III.
Matrem
inuocans
B. Henricus
Suso à vi
demonis
liberatur.*

B. Iacobus de Marchia ab importunis diabolis diu multumq̄ vexatus, Laurentum, certissimū malorum leuamentū accurrit; ante aram Virginis nō sine animi angore, sacris operatus, expertū eius auxilium exposcit: finem tandem orat tam molesto, periculosoq̄ certamini. Audita preces; impensius oranti B. Maria se

*Chronic.
S. Domin.
IV.
A demonum molestijs B. Iacobus de Marchia Lauretana Virginis opo liberatur.*

rursus ostendit: *Et bono animo esto fili,* inquit, *ac summo rerū Parenti grates agito: adest p̄gna finis, & te cœlestis corona victorem manet.* prædictionem comprobavit euentus. Haud ita multo post fractæ in festo. um hostium vires, læta repente secuta pax: ipse deinde cœlesti præmio donandus, euocatus in cœlum.

Turfellin. Turfellinus lib. 2. hist. Laur. cap. 2.

V.

*Damonis
illusio per
angelicam
salutationem pate-
facta.*

Cæsarius.

Mulier quædam inclusa à dæmone sub specie Angeli lucis crebro visitabatur, quæ à suo edocta confessario, petijt ab eo ostendi sibi beatam Virginem: cumque Virgo miræ pulchritudinis se illi obiecisset, ipsa salutationem angelicam pronunciante, phantasmata illa omninò euauêre. Cæsarius libro 7. cap. 27.

VI.

*Mariam
inuocans
matrona
ab armit-
tenda ca-
stitatis di-
scrimine
eripitur.*

26 Matrona honesti militis, adulterium cum alio milite commiserat: sed postea facti pœnitens tantum flagitium est detestata, cum verò miles ille, absente viro, domum illius ingressus, vi eam renitentem opprimere conaretur; hæc autem viribus resistere nequirit, Deiparam totius castitatis Patronam illis verbis inuocauit: *Rogo te Domina sancta Maria per illud sanctum Ave Maria, quatenus in hac hora liberes me.* Mox virtus omnis in milite defecit, & emarcuit, & mulier

mulier ab eo se excutiens intacta euasit.

Cæsarius lib. 7. cap. 28.

Cæsarius,

VII.

S. Guilelmus ex Duce Aquitanie Eremita Ierosolymis in horrida spelunca, cum in precibus pernoctaret, daemones post varias tentationes ei illatas extra cellulae ianuam ipsum trahentes verberibus grauiter caesum, conquassatis, & contractis vniuersis corporis membris semiuivum relinquunt: adfuit beatissima Dei genitrix duabus comitata virginibus, quae Christi militem sermone dulcissimo hortabatur; virgines vero illae accenso igne, corpore eiusdem dulciter caesum pretioso, quod detulerant, ruguento suauiter vixerunt, & pristinae incolumitati illic restituerunt. haec in vita eiusdem S. Guilelmi cap. 19. & 20.

Apparet B. Virg. S. Guilielmo Emerita à demonibus caso ac pristina incolumitati illum red-

apud Surium die 10. Februarij.

Surius.

VIII.

Est quoddam municipium Aurelianensi Civitati proximum, quod Auenon nuncupatur, vbi Ecclesiam in honorem B. Virginis Mariae ciues aedificauerant. Qui cum aliquando obsessi ab hostibus intra oppidum gemerent, magis in Dei Genitricis Mariae, quam in viribus proprijs confidentes, cum parulis, & mulieribus Ecclesiam petierunt, & imagini sanctae Virginis deuotè assistentes, cordis, & oris clamore eius

Deipara imago pro viro sibi deuoto se obijciens iaculum excepit.

auxilium deprecantur. Cōpletisq; precibus lacrymosis redeuntēs imaginem secum deferunt, & ad tutelam sui, ac terrorem hostium in porta statuunt. Quidam autē ex ciuibus stans in portæ custodia post imaginē, mittens in aduersarios iacula, magnam stragem de hostibus faciebat. Hunc latentē quidam hostiū aspiciens: *Nequissime, inquit, mortem non effugies, nec iam tibi subuenire poterit effigies, nisi portam deserens, urbem aperire festines.* Cumq; vibrasset hostis iaculū in ciuem illū sagittarium, mirabile dictu, imago genu erexit, & iaculo se obijciens, illud excepit, sicq; hominem sibi deuotum ab imminente periculo defendit. Qui gaudens per Virginem se mirabiliter liberatam statim sagittā in aduersarium dirigit, blasphemū deiecit, dispersus per ora populi rumor facti miraculi, ad hostes quoq; peruenit. Tunc clamatur ab omnibus, q̄ sancta Dei Genitrix pugnet pro ciuibus loci illius. Audientes hoc hostes stupore simul, & tremore permoti, arma proijciunt, paci annuunt, Ecclesiam Dominae nostrae adeunt, & magna donaria offerentes de cætero se nihil loco illi nocituros sub testificatione promittunt. Usque in hodiernū diem imago illa permanet in eodem loco iaculum adhuc gerens

gerens in poplite erecto. hæc Vincentius
in spec. hist. lib. 7. cap. 83.

27 Miles quidam opibus, ac diuitijs
pollens, cui vxor erat in primis pudica,
ac Deiparæ obsequijs impensè addicta;
cum bona omnia sua prodegisset, eo re-
ductus inopiæ est, vt egere ceperit. Cum-
que solemnis quidã aduëraret dies, quo
die multa dona elargiri cõsueuerat, nec
iam haberet vnde alijs quicquam daret;
quare præ pudore, ac verecundia nemo-
rum recessus, ac latebras tantisper, dum
dicta solēnitas præteriret, expetijt; quo
suæ egestatis incommoda deploraret, &
verecundiæ consuleret suæ. Cùm ecce
tibi teterrimi oris eques retro pariter in-
fidens equo suscitatus tristitiæ causam
ex homine, cum omnia ab eo didicisset,
pmitit, si imperata faciat, se diuitias
multo plures ei daturum; accepit ille
conditionem, tunc eques: *Abbas, inquit,*
domum tuam, & in tali loco (certum aut
quendam designabat locum) *exquiras,*
ibiq; tot auri, argentiq; pondera, plurimum
pretiosorum lapidum inuenies, tu verò faci-
to, vt tali die coniugem ad me tuam huc
adducas. Domum miles repetit: quas
perquirebat diuitias ex Satanæ præscri-
pto inuenit: mox redimit fundos, emit
domos, seruos comparat; & cum præ-

Vincētius

Beluacēsis

IX.

Deuota

B. Virg.

mulier per

eam ab

insidijs,

quas sibi

demon præ-

parauerat

eripitur.

stituta dies appropinquaret, coniugem
 accessit suam, monet ut equum conscen-
 dat secum, iter aliò facturam: illa quæ
 viri imperium detrectare non audebat,
 Deiparæ se deuotè cõmendauit, & post
 virum abire cœpit: iam longius procef-
 ferat, cum quandã Ecclesiam offendens
 in via, ex equo repentè desilit, templum
 ingreditur, viro ad fores præstolante.
 Dum verò Virgini beatissimæ se cõmen-
 dauit, somno ibidem subitò corripitur.

Interim Deipara Virgo specie, habitu,
 cæteris deniq; omnibus matronæ con-
 sopitæ consimilis, foras exit è templo;
 equum conscendit, dat in viam sese cum
 milite, qui suam ratus vxorem ad con-
 dictum cum ea locū peruenit. Hic ecce
 impostor diabolus, tametsi primò pro-
 pere eò festinaret, mox tamè appropin-
 quans infremuit, ac propius accedere
 præ timore non ausus: *Abscede, militi*
dixit, Hominum infidelissime, quid mihi sic
illuisti? haccine pro tantis in te collatis be-
neficijs mihi rependis? tu enim in coniugis,
quam petieram, locum, Dei Genitricem
substituisti. mihiq; adduxisti: à tu enim
coniuge pro illatis mihi iniurijs pœnas rep-
tere cupiebam; tu verò hanc adduxisti, ut
me torqueat, & in infernum detrudat.

Tunc Deipara sanctissima (neque
 enim

enim præ timore, & admiratione loqui
quicquam poterat miles) nequissimum
spiritum obiurgavit, quod Mulieri sibi
deuota nocere præsumpisset, eumq; in
inferorū carcerem abire iussit, edixitq;
pro potestate, ne quid in posterum no-
cumentum inferre audeat ijs, qui sui stu-
dent obsequio, ac pietati: ille verò ma-
gno eiulatu recessit, mox Militem, qui
cum magno sensu doloris ex equo desi-
liens ad eius sese pedes abiecerat, graui-
ter increpans ad suam iubet vxorem,
(quæ adhuc in Ecclesia diuinitus con-
sopita dormiebat) redire: cum ea domū
repetere; omnesque dæmonis diuitias
confestim abijcere. Fecit is, quod est
iussus. Coniugi, quam somno excitauit,
ordine narravit vniuersa, dæmonis di-
uitias abiecit, & quoad vixerunt ambo
in sanctissimæ Virginis, à qua innume-
rabilibus postmodū diuitijs aucti sunt,
patrocinio ac clientela perfliterunt. hæc
Iacobus de Voragine in festo Assum-
ptionis B. Mariæ huius exempli memi-

nit S. Antoninus 4. part. titul. 15.

cap. 32. §. 2. & Specul. Ex-

empl. distinct. 8.

num. 61.

*Iacobus de
Voragine
S. Antoni.
Spec. Ex-
emplon.*

De